

VEL

IX. Országos Tervező Grafikai Biennálé
1994. július 23–szeptember 19.
Munkácsy Mihály Múzeum, Békéscsaba

IX. ORSZÁGOS TERVEZŐ GRAFIKAI BIENNÁLÉ

1994. július 23–szeptember 19.
Munkácsy Mihály Múzeum, Békéscsaba

A kiállítás rendező szervei:
MAGYAR KÉPZŐ- ÉS IPARMŰVÉSZEK SZÖVETSÉGE
TERVEZŐ GRAFIKAI SZAKOSZTÁLYA
MAGYAR REKLÁMSZÖVETSÉG
MAGYAR HIRDETŐ
MUNKÁCSY MIHÁLY MÚZEUM

A kiállítás támogatói:
MŰVELŐDÉSI ÉS KÖZOKTATÁSI MINISZTERIUM
BÉKÉS MEGYE KÉPVISELŐTESTÜLETE
BÉKÉSCSABA MEGYEI JOGÚ VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
MAGYAR ALKOTÓMŰVÉSZEK ORSZÁGOS EGYESÜLETE
NEMZETI KULTURÁLIS ALAP
EÖTVÖS ALAPÍTVÁNY

A kiállítás rendezője:
ERNYEI SÁNDOR grafikusművész

A kiállítás anyagát válogatták:
ABA-NOVÁK JUDIT művészettörténész
A MAGYAR KÉPZŐ- ÉS IPARMŰVÉSZEK SZÖVETSÉGE RÉSZÉRŐL:
ÁRENDÁS JÓZSEF, BENČZUR GYULA, ERNYEI SÁNDOR
GYÁRFÁS GÁBOR, MÁTÉ ANDRÁS, MOLNÁR KÁLMÁN
grafikusművészek
A MAGYAR HIRDETŐ RT. RÉSZÉRŐL:
ABA BÉLA grafikusművész
A MŰVELŐDÉSI ÉS KÖZOKTATÁSI MINISZTERIUM RÉSZÉRŐL:
DR. SZEPES LÁSZLÓNÉ művészettörténész
A KÉPZŐ- ÉS IPARMŰVÉSZETI LEKTORÁTUS RÉSZÉRŐL:
VIRÁG MÁRIA művészettörténész

Az elmúlt esztendő nyárutóján Kulinyi István arra kért, hogy folyóirata számára elemezzem a békéscsabai grafikai biennálék múltját, sorozatának jellegét és változásait. A rövid határidő és szakmai feladataim terhelése mellett akkor képtelen voltam a kérésnek eleget tenni. Fékezően hatott rám az is, hogy fiatalon kialakult az a meggyőződése, hogy a valóságot és a folyamatok háttérét szinte lehetetlen megragadni, mert szemléletünkben a realitás és a vélt, manipulált világkép állandó átfedésben vannak, – a múltira vonatkozó ismereteink egészét és töredék fejezeteit, eseményeit a részrehajlás, céltudatos befolyásolás, hamisítás, olykor uszítás torzítja, ami az értékelés lehetőségeit, tárgyilagos megítélését gyengíti vagy lehetetlenné teszi.

Elfoglaltságom és meggyőződése voltaképp nem változott, de közben ráébredtem, hogy szemléletünkben nem annyira a részletek, mint az összefüggések lényegesek és hogy a grafikai biennálék arculatváltozásaiban általánosítható vonások és behatások az élet, a kultúra és a gazdaság egész területét behálózzák. Épp a biennálékkal szembesülve kezdett foglalkoztatni a kölcsönhatások gondolata és súlya, – egyre mélyebben éreztem jelentőségét, az összefüggések szinte térbeli kézzelfogható voltát és kiterjedését.

Azt hiszem elfogadható az, hogy a folyamatok elemei egymásra épülnek, a tények és törekvések egymásra hatnak, egymást kiegészítik, erősítik vagy kioltják és hogy ezek egyéni sorsokat, viselkedésformákat, csoportalakzatokat, gazdasági folyamatokat és rendszereket befolyásolnak magábafooglalva az alkotói magatartást és áramlatokat, elméleti és gyakorlati igazságokat kifejezve. Az értékelés nehézsége egyrészt abban van, hogy minden igazság csak bizonyos igazság és elmélet egyensúlyát billenti fel aszerint, hogy egyfajta mérce alapján mérünk vagy a konfliktusokat csakugyan ütköztetjük. Az okokat mindenképp nehéz felszínre hozni, azok annyira összetett, sokszor bújtatott és áttételes alakzatokat vesznek fel, nyílt formában ritkán öltenek testet. Fokozottan vonatkozik ez a művészettörténet talányaira és jelenségeire. Az elemzések és okfejtések általában stiláris jegyekre és iskolákra utalnak, – távoli kultúrák befolyására és mecénásokra, mint egy második síkban elkülönült háttérre, – többnyire mint afféle dologra, mely a napi élet fölött helyezkedik el.

Valami azt súgja, a művészet nem annyira dolog, mint módszer, melyet nehezebb hamisítani vagy utánozni mint a dolgokat, – egy szerzőt, műveit és gondolkodásmódját nehezebb utánozni, mint egy töltőtollat, fogaskereket, vagy asztallábat. Egy másik tapasztalat arra mutat, hogy azok a tényezők, melyek az élet különböző területére befolyást gyakorolnak, az alkotóművészetekre ugyanúgy kihatnak. Ezek prózai, mindennapos tényezők, melyek a társadalmi rendszerek jellegétől függetlenül azonos hatást váltanak ki, – esetenként úgy működve, mint az olyan adalék, melyből egy csepp is elváltozást okoz.

A változásban néha egyetlen csepp, egyetlen milliméterben jelentkező eltérés is végzetes lehet. Az események a szemünk előtt játszódhatnak le, – a folyamatokat kiváltó okokat többé-kevésbé be lehet azonosítani. Nehéz mellőzni bizonyos tényezőket, amikor a történelem különböző szakaszait, a múltat és jelent, elődeink vagy a magunk sorsát nagyító alá vesszük. Ilyenek, a gazdasági és műszaki felkészültség állapota, – a hatalom fenntartásának gyakorlata, jellege, – uralkodó elméletek, ideológiák, – meghatározó, kiemelkedő személyiségek, – az oktatási rendszer színvonala, – valamint az, amiről többnyire megfeledkezünk – a kiszámíthatatlan véletlenek, melyek láncreakciókat és váratlan irányváltozásokat idéznek elő. Kísérteties a gondolat, hogy talán egy irányító mérnök-technikus félresikerült éjszakai kalandja, fáradtsága, vagy egy állott bagolyás fogyasztását követő gyomorgörcs idézte elő Csernobil katasztrófáját, az abból eredő megrázkódtatásokat, az összeomlást és az annak nyomán létrejött recessziós hullámot.

Lehet, hogy indokolatlan az eshetőségekkel játszani. Úgy látszik, a valóság fantasztikusabb, mint amit el tudunk képzelni. Bizonyára kézzelfoghatóbb érvekkel meg lehet magyarázni a diktatúrákat vagy a „vásárold, cseréld, dobd ki” fogyasztói társadalmát, a szocreált, félelmet, koldulást, Bismarckot, Zsdanovot, Lonescot, a „dühöngő ifjúságot”, Moholy-Nagyot, Neumannt, mikroelektronikát, silány árut, közönyt, huszoneves várakozást távbeszélőre, Bős-Nagymarost, a „nép vagyonának” széthordását, a nyilvánvaló lepénzeléseket, a homályban tartott elosztást és pályázatokat, megbízásokat és a megbízások hiányát, a fejlődés, építés és tohuvabohu, szemétáradat abszurd egyidejűségét.

Évek óta észlelhetjük, hogy a biennálék hihetetlen érzékeny szeizmográfként jelzik a külső feltételekben beállott változásokat. Kétévenként – tizennyolc éve ezek a változó feltételek és függőségek határozták meg a kiállított anyag természetét, keresztmetszetét, gyakran fajsúlyát, – a részvételt vagy távollétet, – a megbízások szóródását vagy elmaradását, – alkotók és megbízók beállítódását, viselkedését és partnerkapcsolatát, – kiváló alkotók elvándorlását, – a prognosztizálható irányulásokat és lehetőségeket. A társadalom tudata és tudatalattija ismeri ezeket a hatásokat, mégis gyakran találkozunk az indítékokat semmibe vevő megnyilatkozásokkal vezetők és polgárok, idősek és fiatalok részéről – kijelentésekkel, melyek szerint az akarat szabad, a tehetség leküzdi az akadályokat és a szuverén személyiség megteremtí a maga szuverén műfaját. Mesébe illő egyszerűsítéssel ez megfelel a valóságnak, eltekintve attól, hogy ez nincs így. Tartósan lehetetlen harminc napon keresztül foglalkozni olyan feladatokkal, melyekből csak három vagy tizenhárom napig lehet élni – és úgy tűnik a szuverenitás elsősorban elméleti és elmekörtani fogalom, mert minél közelebb áll valaki a tökéletesen független személyiséghez, állapota annál kórosabb. Sajnos a példák arra utalnak, hogy a szuverénnek tekintett tehetségek legfüggetlenebb szellemei többnyire a határon túl küzdik le az akadályokat.

Tizennyolc év alatt a képzelőerőt felülmúló változásokon mentünk keresztül. Bár vitathatóan működik a demokratikus fejlődésnek az a változata, melynek keretében polgári ellenőrzés és felelősség kíséri a folyamatok alakulását, vitathatatlan, hogy megváltozott az államhoz kapcsolódó viszonyunk, – a szabadságról, együttműködésről, folyamatosságról, jogról és kötelezettségről alkotott véleményünk, – a hitélet, tananyag, bankrendszer, a kereslet és kínálat jellege, a sajtó szerepe – és többek közt az alkotás és művészet helyzete. Nemcsak a megbízók cserélődtek, megváltozott az irányítás és szervezés hálózata. Az állam és állami szektor

menedzser szerepét felváltotta az önmenedzselés, szerzők bolyongása a társadalom dzsungelében, ahol a nagyságrendben jelentős feladatok többségét, – feltételezhetően az EXPO-t is – uralják a külföldi, eljárási és üzletszerző tapasztalattal, tőkével rendelkező ügynökségek, pénzüzetek, nagyvállalatok és politikai csoportok, – megváltoztak a személyes kapcsolatok és érdekviszonyok, és változtak a műfajok; – a posterjellegű kulturális nyomtatványokat, grafikai effektusú lemeztasakokat és lenyűgöző kiállításfelületeket felváltják a bankévkönyvek, gyártmányismertető, használati utasítások és óriásplakátok, – uralkodóvá válik a számítógépes technika, melynek következtében az egyéni teljesítmények jelentős része feloldódik a munkamegosztásra épült stúdiók keretében.

Ami a biennálékat illeti, az alapítás pillanatában sem volt kétséges, mennyire hasznos és ösztönző az, hogy meghatározott gócpontokon, kivételes és megtisztelő körülmények közt az alkotóművészetek bemutatják időszakosan elért eredményeiket. Lehet, hogy a kiállításoktól és biennáléktól többen azt várták, hogy ott viták és eszmecserék bontakoznak ki, – ahol ütköznek bizonyos normák, melyek ugyan nem doktrínák, de nyilvánvalóan megkülönböztetik a jót a rossztól, az elvetendőitől és az elvetemülttől.

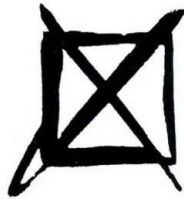
Értékelések és eszmecserék nem jöttek létre, annak ellenére, hogy a bemutatók megnyitása, az azt követő hangulat, együttlét erre mindenütt alkalmat nyújtanak, – jóllehet a kiállítások éppúgy a természetes fejlődés talpköve mint az otthonok, tantermek, társaságok, kocsmák vagy a parlament, – ahol ugyanolyan lassan formálódnak az eszmecserék, érdemi viták és zsinórmértékek, – ami felelősségérzet és óvatosság jele.

A JEL az 1994-es békéscsabai grafikai biennálé vezérszava.

A kifejezés mélyreható, mert szinte mindent felölel. Folyamatosan jeleket adunk egymásnak, környezetünknek és a világnak. Jel lehet egy rajz, kép vagy egy tárgy, de jel az arcjáték, maga az alkát, a testtartás és mozgás, az elhangzott vagy leírt szó, a letaposott fű, repedés a falon, a nevetés, kiáltás, a viselet, illatok, egészség, motivációk, a szeretet, az elutasítás, ellenségesség, közöny, szeretetlenség és öldöklés. Jelek arra utalnak, hogy magasabb érdekek a nacionalizmus és az ahhoz tartozó gazdasági műveletek fölé kerekednek, – és a jel a pusztá választás, – jövőnkre vonatkozó elhatározásainknak minden részlete.

1994. május 29.

Ernyei Sándor

At the end of last summer, István Kulinyi asked me to analyze for his periodical the past of the Békéscsaba Biennial Graphics, the character of its series and its changes. The short deadline and my professional duties at that time prevented me from complying with the wish. There was also a retardative effect, because of the belief that I have expanded in my youth, that reality and the process background is practically impossible to grasp, since in our approach reality and the fictitious, manipulated world concept are always overlapping, the entire and fragment chapters of our knowledge of the past, its events are the subject of partiality, purposive influence, falsification, being sometimes deformed by incitement, thus the possibilities of evaluation, objective judgment having been weakened or made impossible.

In fact my occupation and believe haven't changed, but in the mean time I have realized that in our approach it is not just the details, but the connections that matter, and that in the Biennial Graphics' aspect changing the elementary characteristics and influences covered other territories of life, culture and economy, as well. It is exactly the confrontation with the Biennials that had drawn my attention towards the idea of interaction and its emphasis, and I felt even more deeply its importance, the connection of its nearly spatial palpable existence and expansion.

I believe that it is acceptable that the process element is built one on the other, making it stronger or extinguishing it and these are expressing individual destinies, ways of behaviour, groups, economical processes and systems including the creator's behaviour and tendency, theoretical and practical justice. In one respect, the difficulty of evaluation lies in the fact that each truth is just a certain truth and the balance of theory is tipped over, based on measuring according to a certain measurement or really encountering the conflicts. Bringing reason to surface is difficult in any case, it is very complex, often hidden and picks up a metastatic form, very rarely taking a direct shape. To a greater extent it refers to the mysteries and phenomena of history of art. The analysis and reasoning generally refer to stylistic characteristics and schools, —to distant cultures and patrons as a second level isolated background—mostly as a sort of a thing which is above everyday life.

Something makes me think that art is not so much a concrete thing as it is a method which is more difficult to falsify or to copy than a thing—an author's work and way of thinking are more difficult to imitate than a fountain-pen, a cogwheel or a table leg. Another experience refers to the idea that those factors which influence life's different areas influence creative art in the same way. These are prosaic common factors which independently of social system character give the same effect, working from time to time as some kind of additive from which even one drop can cause changes.

In the process of changing sometimes even a single drop, a slight deviation in one single millimeter can be fatal. Events happen in front of our eyes—the reasons can more or less be recognised. These are the economical and technological strained conditions, —the power reservation practice, characteristics,—ruling theories, ideologies,—determining personalities,—the educational systems's level and what we usually forget—the unforeseeable coincidences which cause chain reactions and change of directions. Startling is the thought that maybe it is a senior technological engineer's bad night adventure or a stale Hungarian bean goulash which upset his stomach that caused the Chernobyl disaster, and the shock, collapse and recession deriving from that.

Maybe it is unjustified to play possibilities. It seems that reality is more fantastic than we can imagine. No doubt that one can find more tangible arguments to explain dictatorship or the absurd simultaneity of 'buy, swap and throw out' consumer society, the social realism, fear, begging, Bismarck, Zsdanov, Ionesco, raging youth, Moholy-Nagy, Neumann microelectronics, inferior goods, indifference, waiting twenty years for a telephone, Bős-Nagymaros, drawing away 'the public's property', obvious bribes, distribution and applications held in the dark, commissions and lack of commissions, progress, building and tohuwabohu and deluge of dirt.

It is for years that we can notice that the biennials are unbelievably signalling the externally set changing conditions, as a sensitive seismograph. Every two years, for eighteen years, these changing conditions and dependencies have been determining the displayed material's nature, its cross-section, very often its specific density,— participation or absence,—the commissions' dispersion or postponement,—creators' and employers' attitude, behaviour and partnership,—emigration of excellent creators,—forecastable directions and possibilities. Society's consciousness and subconsciousness are aware of these influences, still we can often find the motive discarding statements of the leaders and citizens, the statements of the old and the young, in accordance to which will is free and talent overcomes difficulties, and sovereign personality creates his own sovereign genre. In a simple story explanation this corresponds to reality, disregarding the fact that this is not true. It is permanently impossible to deal with such assignments for thirty days from which we can live just for three or thirteen days—and sovereignty first of all seems to be a theoretical and psycho-pathological concept because the closer someone is to the perfect independent personality, the more pathological his condition is.

Unfortunately the examples are referring to the sovereign considered talents, as the most independent spirits have overcome difficulties only outside, the borders of their homeland.

Within eighteen years we have gone through suppressive imagination changes. Although it is doubtful that that kind of democratic development version in which civil control and responsibility are following the formation of processes is working, it is doubtless that our relation towards state,—our views created about freedom, cooperation, continuity, justice and responsibilities,—religious life, syllabus, banking system, the character of supply and demand, the role of the press,—and among other things the position of creation and art, as well, have changed. Not just that the employers have changed, the guidance and organization network have changed, too. The state and the state sector manager's role has been replaced by self-managing, authors are wandering in the jungle of society, where the important

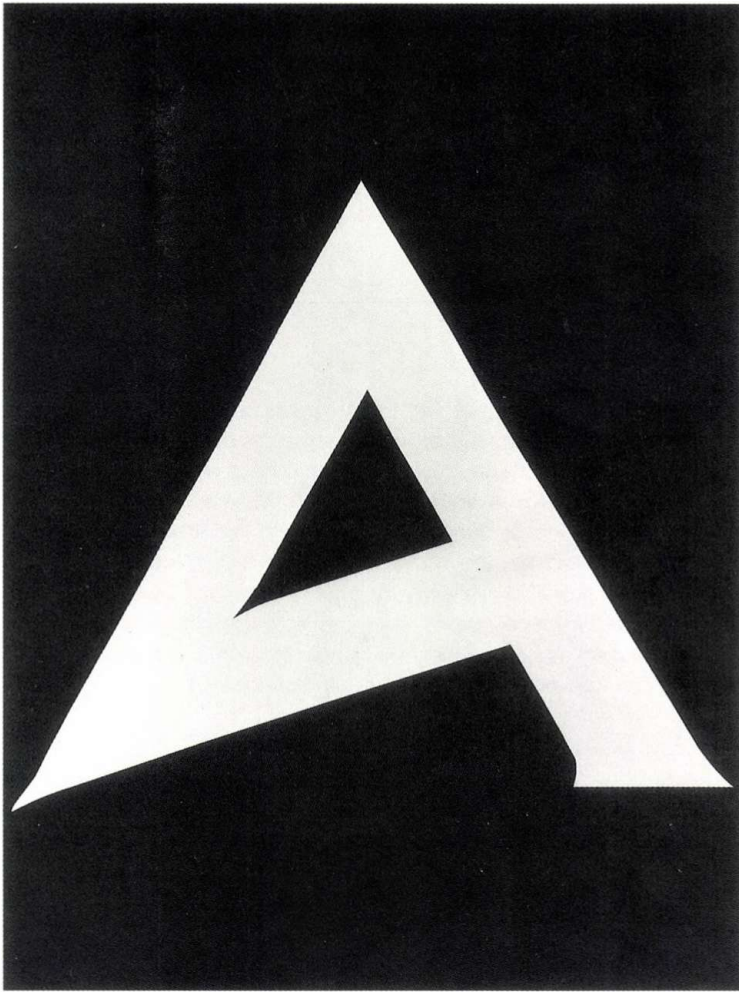
tasks' majority, supposedly the EXPO, too, are controlled by foreign method and salesman's experience, agencies with available capital, banking institutions, big companies and political groups,—persons, relationships and range of interests have changed, and the genre has changed, as well; the poster type cultural prints, graphic effect cases for records and fascinating exhibition spaces are replaced by bank books, product brochures, users' instructions and huge poster,—computer technology reigns whereupon the considerable part of individual performance releases in studios built on division of labour.

As far as biennials are concerned even in the foundation moment it wasn't doubtful how useful and stimulating was the fact that in certain focal points, in exceptional and flattering circumstances, creative art can present the periodically achieved results. Maybe some of us expected debates and exchange of views out of the exhibitions and the biennials where certain standards get into conflict, though not being doctrines, but obviously differentiating the good from the bad, the unacceptable from the depraved. Evaluations and exchange of views have not taken place in spite of the fact that the exhibition's opening, the next coming atmosphere, the being together gave an opportunity for it everywhere, though exhibitions are as much keystones of natural progress as homes, classrooms, societies, pubs or the parliament are, where the exchange of views, constructive discussions and standards are also slowly taking shape, which is a sign of the sense of responsibility and cautiousness.

The SIGN is the keyword of the 1994 Békéscsaba Graphic Biennial. The expression is thorough because it practically covers everything. We are continuously communicating with signs between each other, with our surroundings and with the world. A sign can be a drawing, a picture or an object, a mimicry, the structure itself, the posture and motion, the spoken or written word, the stamping of grass flat, a crack in the wall, laughing, shouting, costume, fragrances, health, motivations, love, refusals, hostility, indifference, lovelessness and massacre may be signs, as well,—but sign is the mere choice, and each detail of our future decisions.

29th May 1994

Sándor Ernyei

1.

2.

3.

BANDL GÁBOR

Születési hely, év: Budapest, 1970
Lakcím, telefon: 1126 Budapest, Kiss J. altb. u. 21.
Végzettség: Képzőművészeti Főiskola hallgatója
Jelentősebb szakmai díjak: „Tetra Pak” plakátpályázat II. díja, „Westel” plakátpályázat I. díja, Környezetvédelmi hirdetés-pályázat II. díja, „Szabadidősport Alapítvány” emblém-pályázatának II. díja.

1. **Irányító jelrendszer a világiállítás idejére**
computergrafika, letrafilm, 70x100 cm

BARABÁS FERENC

Születési hely, év: Kaposvár, 1954
Lakcím, telefon: 5600 Békéscsaba, Bánát u. 59.
(66/327-569)
Végzettség: typografikus tervező
Jelentősebb szakmai díjak: „Szép Magyar Könyv” verseny díjai

2. **Visual Braille, computergrafika, 70x100 cm**

BENCZÚR GYULA

Születési hely, év: Budapest, 1948
Lakcím, telefon: 1113 Budapest, Edömré u. 2.
(166-6551)
Végzettség: Iparművészeti Főiskola

4. **SUPRAMED-SUPRA (arculat)**
ofszet, 21x29,5 cm

BENEDEK IMRE

Születési hely, év: Budapest, 1972
Lakcím, telefon: 1138 Budapest, Róbert Károly krt. 12/A.
Végzettség: Képzőművészeti Főiskola hallgatója

5. **Irányítási rendszer terve a világiállítás idejére**
print, 29,5x21 cm

BERKI ERZSÉBET

Születési hely, év: Budapest, 1963
Lakcím, telefon: 1221 Budapest, Pécsi u. 1/B.
(226-2998)
Végzettség: Tanítóképző Főiskola

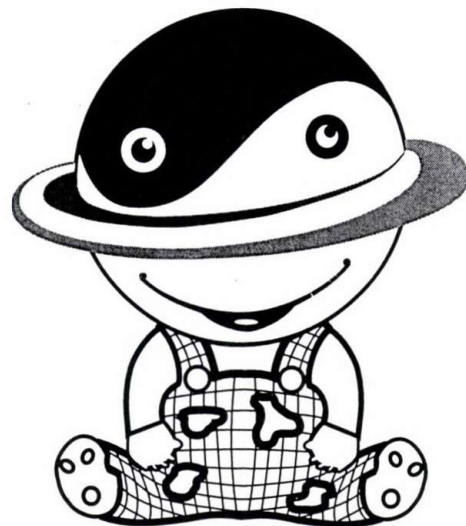
3. **Mozdulatok (falnaptár) ofszet, 30x30 cm**

Társalkotók: PINTÉR MÁRTA (fotó)
SZUROMI ZOLTÁN (grafika)

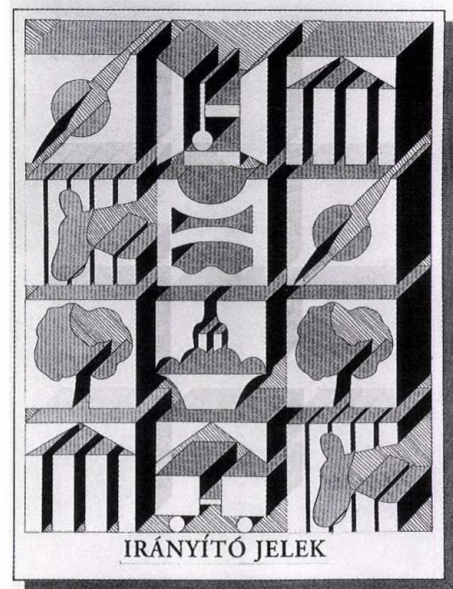
BÁNYAI ISTVÁN

Születési hely, év: Budapest, 1949
Lakcím, telefon: 666 Greenwich street # 624
New York NY 100114 - (212 627-2953)
Végzettség: Magyar Iparművészeti Főiskola
Jelentősebb szakmai díjak: MOKÉP filmplakát pályázat I. díja (1980)

6. **Expo Kabala figura pályázatának díjnyertese**

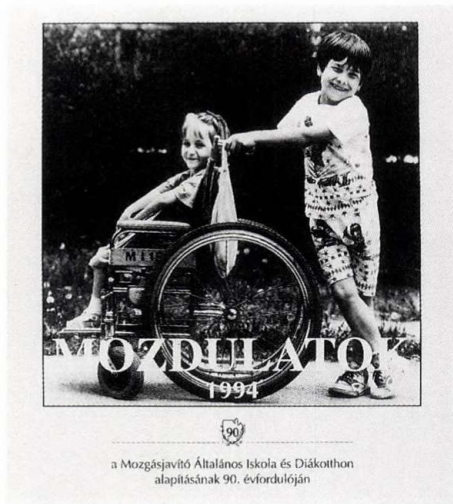
6.

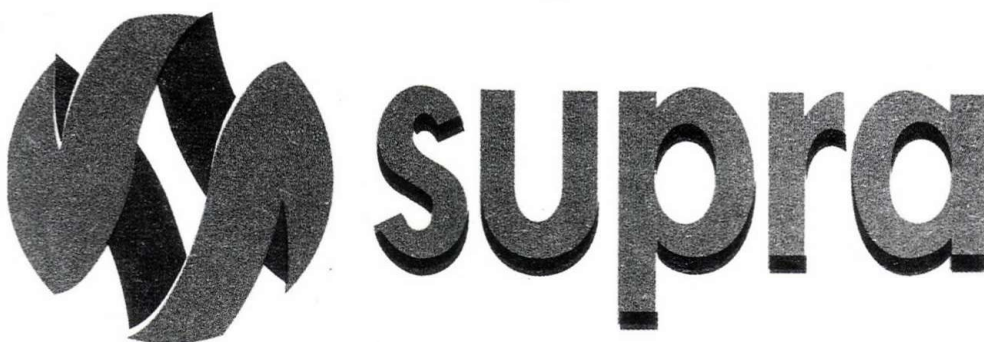
1.

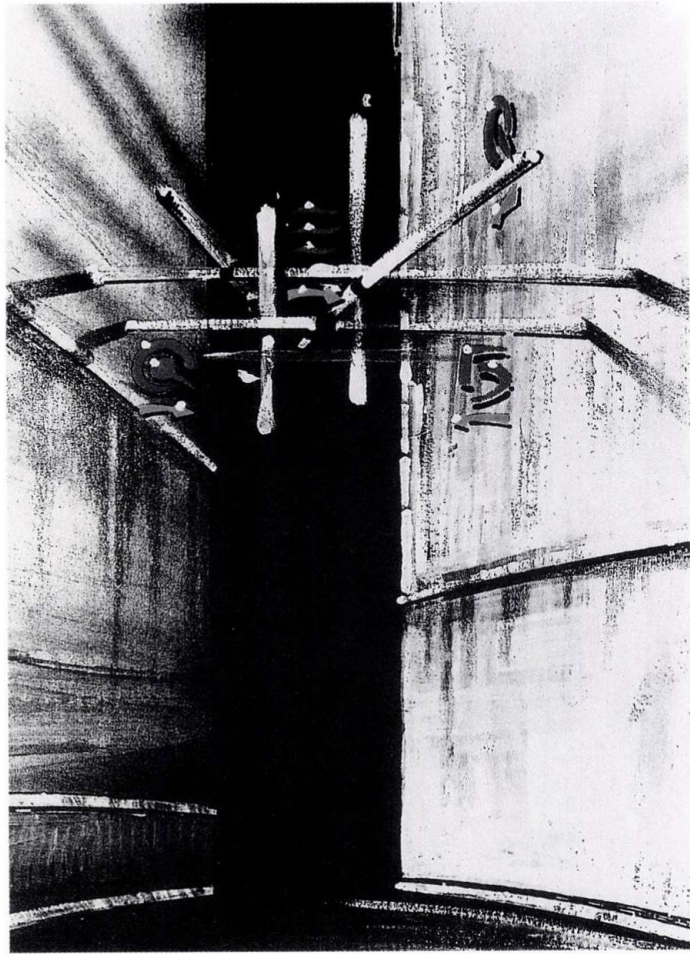
2.

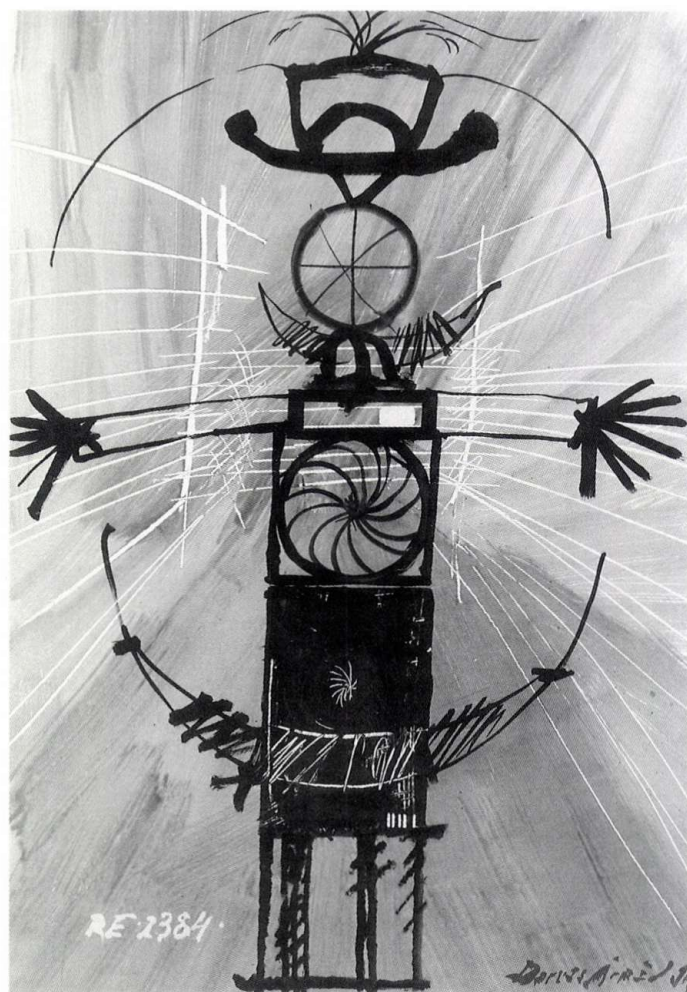

3.

4.

1.

BONYHÁDI KÁROLY

Születési hely, év: Budapest, 1951
Lakcím, telefon: 9700 Szombathely, Károly Róbert u.14./A (94/314-991)
Végzettség: reklámgrafikus
Jelentősebb szakmai díjak: MOKÉP filmplakát pályázat I. díja (1980)

3. **Tavaszi Tárlat (plakátterv)**
vegyes technika, 28,5x38,5 cm

BORNEMISSZA ROZI

Születési hely, év: Sarkad, 1952
Lakcím, telefon: 1024 Budapest, Keleti K. u. 20/B. (115-7068)
Végzettség: Kirakatrendező Szakiskola

4. **Frutta di mare (étlap és szórólap)**
ófszet, 40x17,5, 27x11

D'ART

KÁDÁR KATALIN

Születési hely, év: Budapest, 1951
Lakcím, telefon: 1021 Budapest, Széher út 74. (176-3952)
Végzettség: Képzőművészeti Főiskola

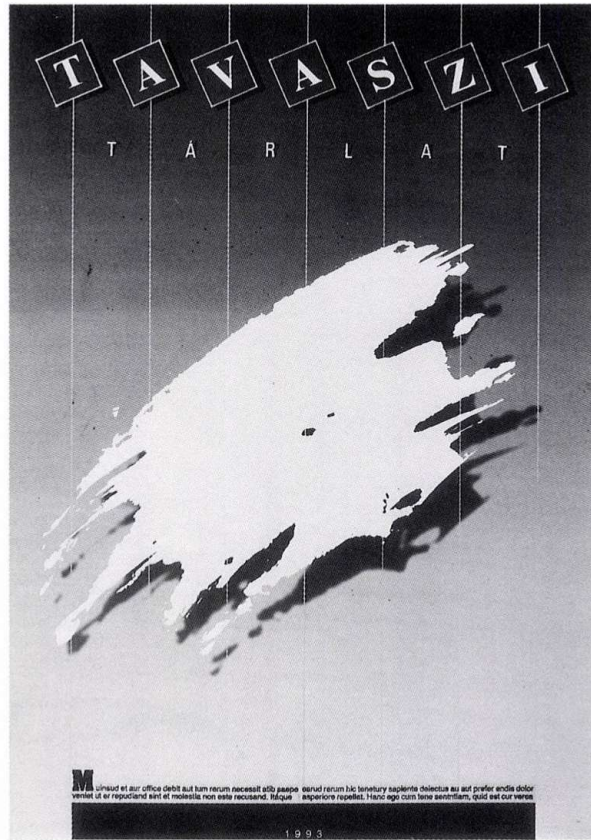
OLÁH GYÖRGY

Születési hely, év: Tatabánya, 1946
Lakcím, telefon: 1021 Budapest, Széher út 74.
Végzettség: Képzőművészeti Főiskola
Jelentősebb szakmai díjak: I. Békéscsabai Alkalmazott Grafikai Biennálé nagydíja,
ENSZ Környezetvédelmi plakátpályázat I. díja,
„Európa Tanács” plakátpályázat különdíja.

5. **AIDS nélkül szeress! (plakátterv)**
tempera, 100x70 cm

2.

3.

D'ART STUDIÓ

1398 Budapest Pf. 105. (131-0222)

ZÁVODSZKY FERENC

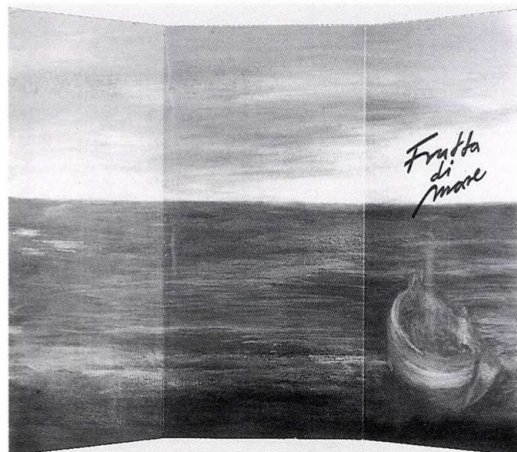
Születési hely, év: Budapest, 1950
Lakcím, telefon: 1114 Budapest, Bartók Béla út 15/c.

2. **Békéscsabaai Tervező Grafikai Biennálé (plakátterv)**
computergrafika, 42x29,3 cm

DARVAS ÁRPÁD

Születési hely, év: Nagyszombat, 1927
Lakcím, telefon: 1012 Budapest, Attila u. 101.
Végzettség: Iparművészeti Főiskola

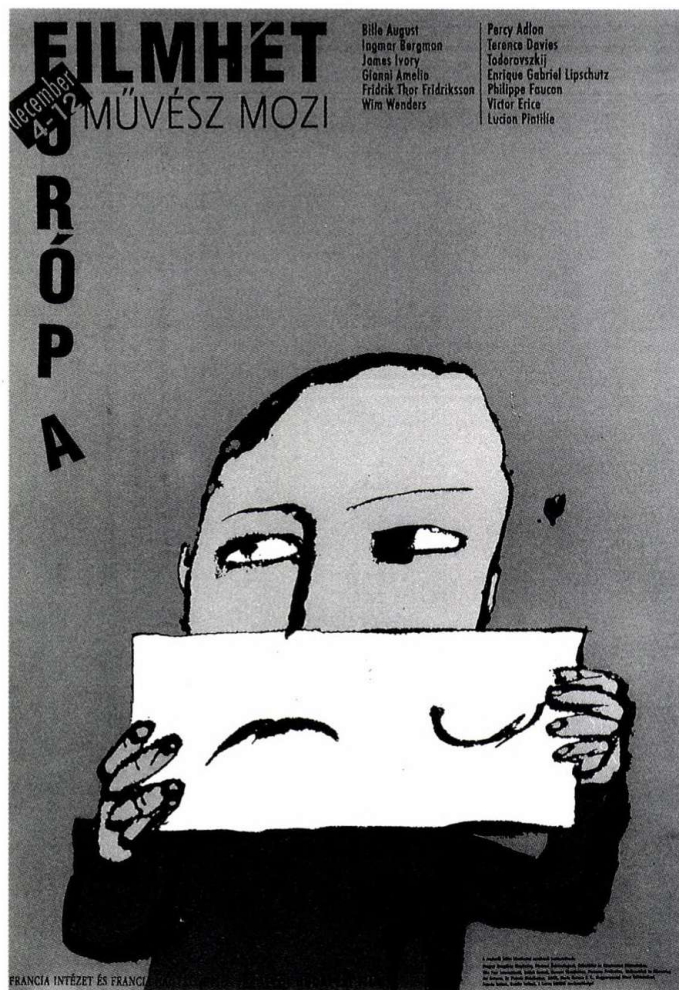
1. **RE 2384 (plakátterv)**
tempera, 100x70 cm

4.

5.

1.

DEÁK ZSUZSA

Születési hely, év: Pécs, 1945
Lakcím, telefon: 7694 Hosszúhetény, Fő u. 31.
(72/490-351)

Végzettség: Művészeti Gimnázium
Jelentősebb szakmai díjak: Dunántúli Tárlat grafikai díja,
Baranya megyei művészeti díj 93, „Tetra Pak” Design
Prize 1989.

5. *Mecseki Erdészeti Rt. (arculat)
ofszet, változó méret*

DOBAY GÉZA

Születési hely, év: Váchartyán, 1950
Lakcím, telefon: 1085 Budapest, Gyulai Pál u. 9.
(118-0205)

Végzettség: Képzőművészeti Főiskola

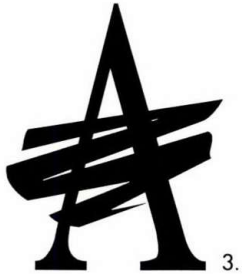
2. *Whispers in the Dark (plakátterv) nyomtatás, 29,5x21 cm*
3. *„A” (logo-terv) nyomtatás, 29,5x21 cm*

DUCKI KRZYSZTÓF

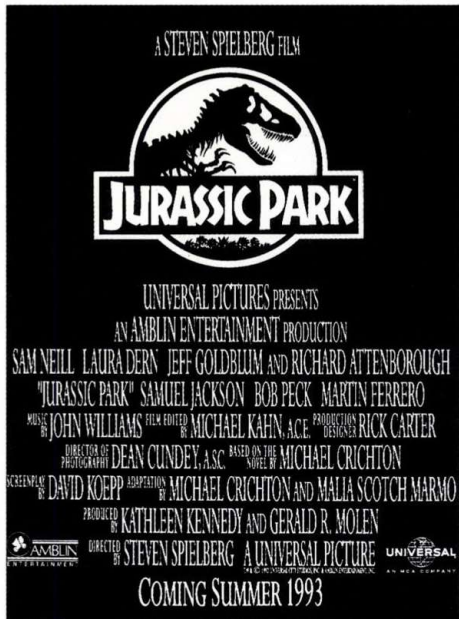
Születési hely, év: Varsó, 1957
Lakcím, telefon: 1089 Budapest, Villám u. 11.
(133-7411)

Végzettség: Képzőművészeti Akadémia
Jelentősebb szakmai díjak: „Az év legjobb plakátja”
(1984, 1986), Békéscsabai Alkalmazott Grafikai
Biennálé fődíja (1986, 1992), Varsói Nemzetközi
Plakátszeminárium díja (1988).

1. *Európa filmhét (plakát) ofszet, 84x120 cm*

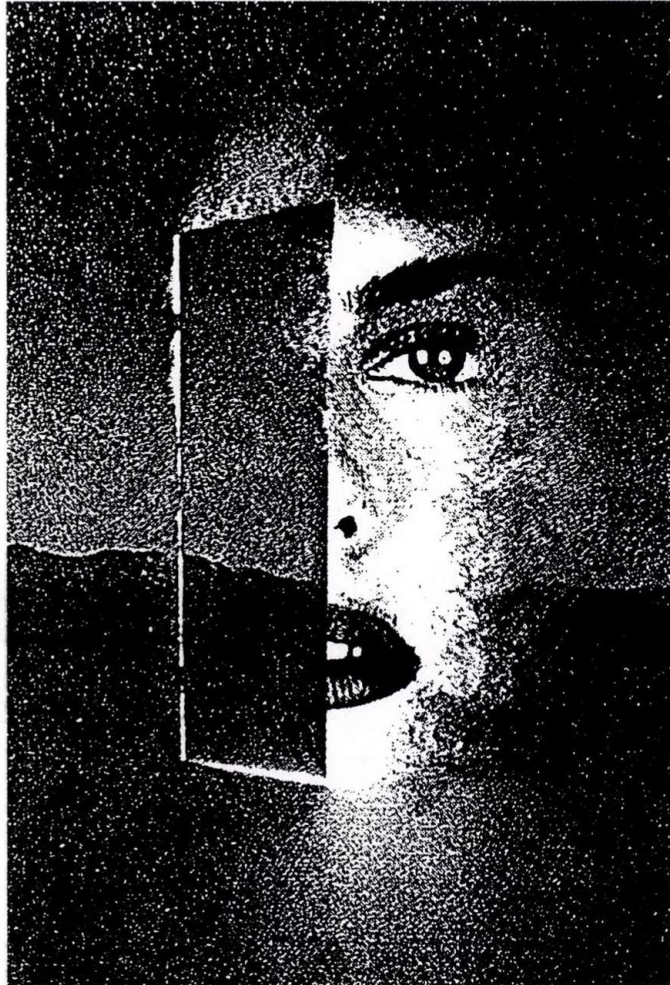
3.

4.

5.

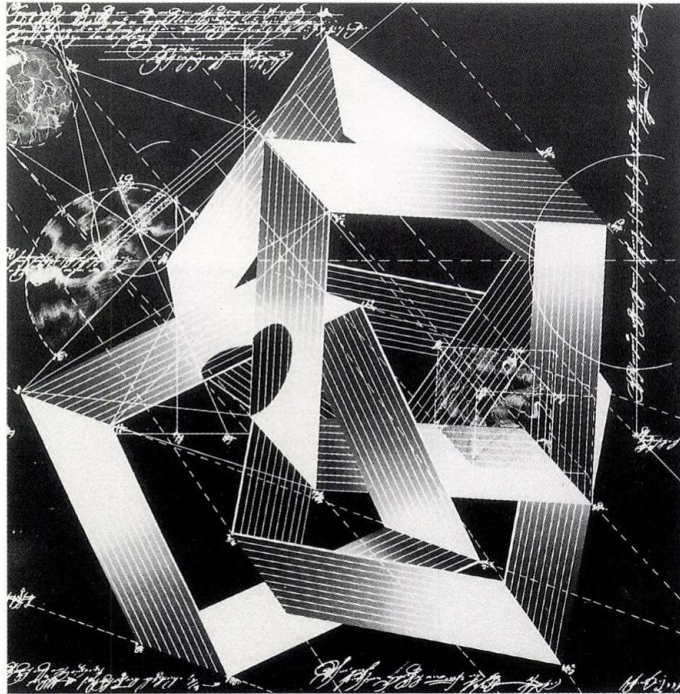

2.

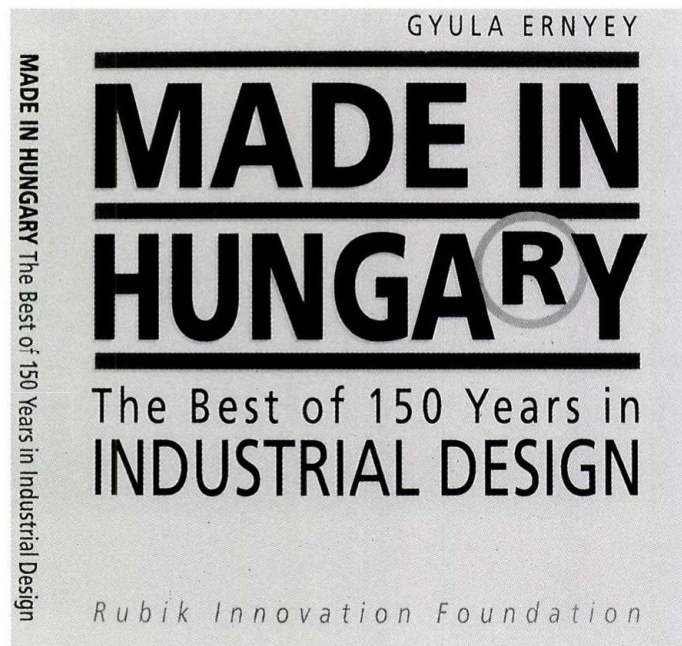
ELEÖD KINGA

Születési hely, év: Budapest, 1954
Lakcím, telefon: 1085 Budapest, Gyulai Pál u. 9.
(118-0205)
Végzettség: Képzőművészeti Főiskola

4. *Jurassic Park (ismertető) ofszet, 29,4x42 cm*

1.

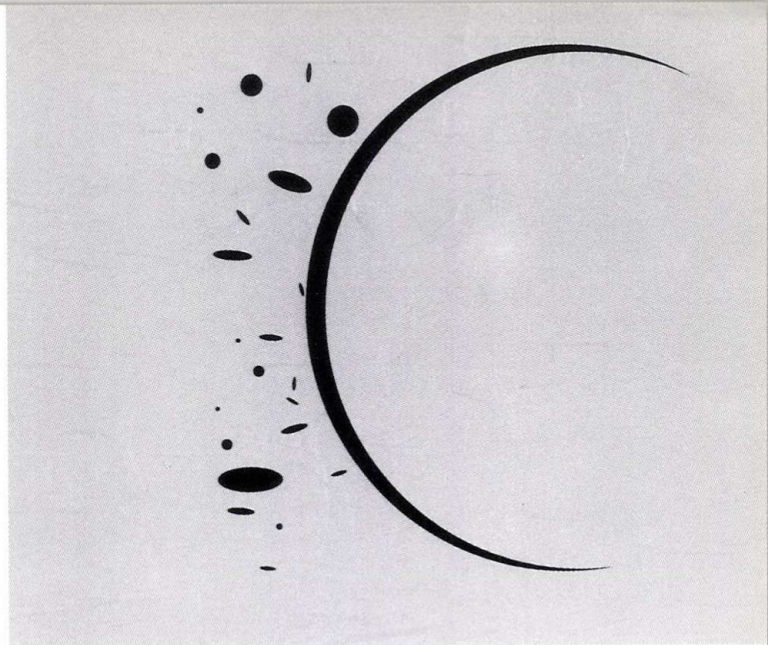

2.

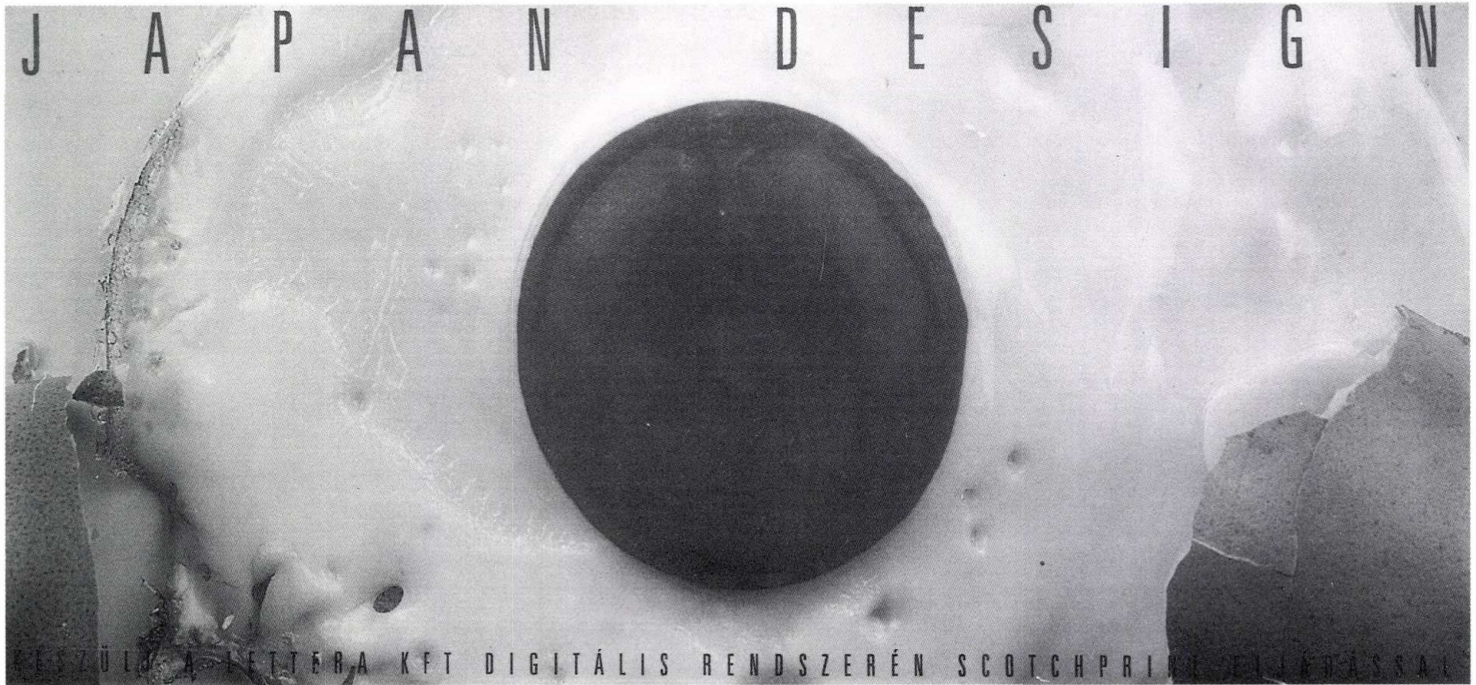
FARAGÓ ISTVÁN

Születési hely, év: Szentes, 1945
Lakcím, telefon: 1027 Budapest, Bem u. 22.
Végzettség: Lipcsei Grafikai és Könyvművészeti Főiskola
Jelentősebb szakmai díjak: Tótfalusi Kis Miklós-díj 1984.

2. *Made in Hungary* (könyv) ofszet, 23x20,5 cm

3.

4.

FELSMANN GRAFIKAI STÚDIÓ

1124 Budapest, Hollós út 3.

FELSMANN TAMÁS

Születési hely, év: Budapest, 1956
Lakcím, telefon: 1121 Budapest, Hollós út 3.
Végzettsége: Képzőművészeti Főiskola

TEPES FERENC

Születési hely, év: 1961
Lakcím, telefon: 1131 Budapest, Dévai u. 9.
Végzettsége: Képzőművészeti Főiskola

FELSMANN TAMÁS

Születési hely, év: Budapest, 1956
Lakcím, telefon: 1121 Budapest, Hollós út 3. (175-5353)
Végzettség: Képzőművészeti Főiskola
Jelentősebb szakmai díjak: Békéscsabai Alkalmazott Grafikai Biennálé fődíja (1986, 1990, 1992).
„Az év legjobb plakátja” (1987, 1989). Nemzetközi Design Fesztivál, Osaka (Japán Design Szövetség díja).

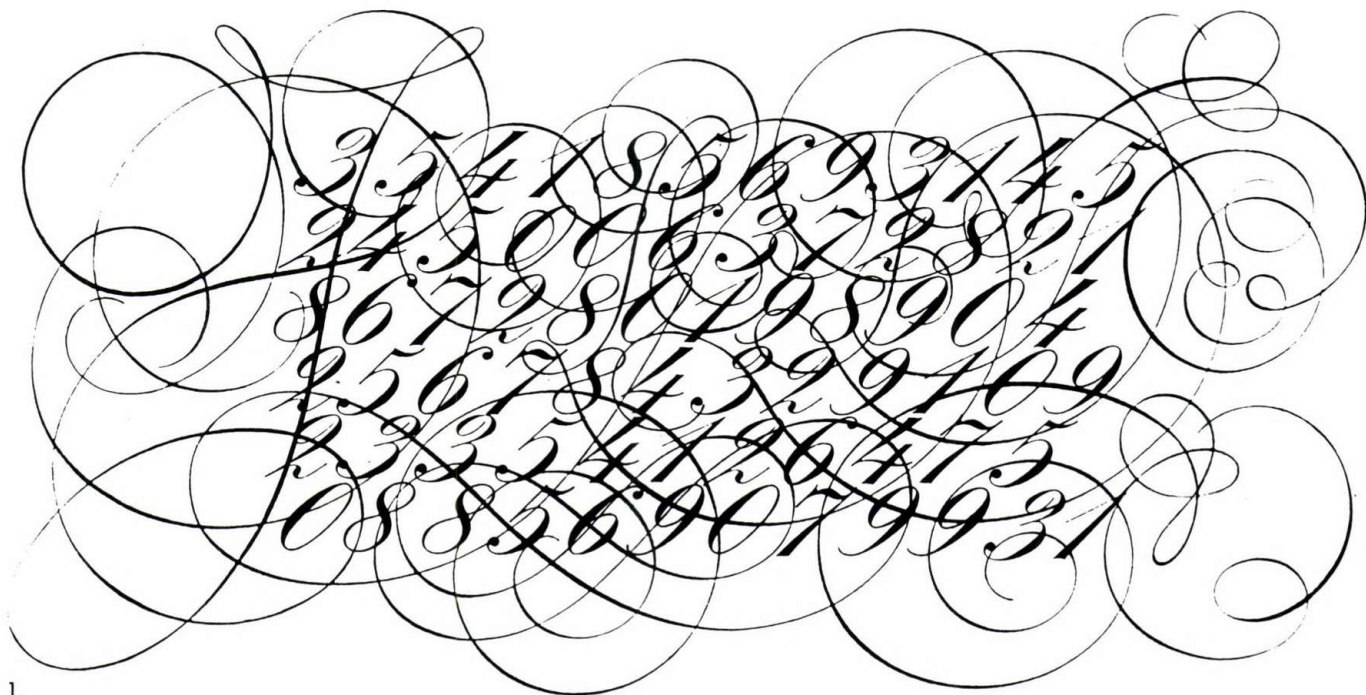
FINTA JÓZSEF

Születési hely, év: Budapest, 1931 +1994
Végzettség: Iparművészeti Főiskola
Jelentősebb szakmai díjak: V. Békéscsabai Alkalmazott Grafikai Biennálé különdíja, Munkácsy-díj.

3. **Grafikai napló 6. (XXIV. FIDEM) (arculat) (részlet)**
ofset, 84x84 cm

1. **Kereskedelmi és Hitelbank Rt. (éves jelentés, részlet)**
ofset, 29,5x21 cm

4. **Japán Design (plakát)**
scotchprint, 84x180 cm

1.

GÖRÖG LAJOS

Születési hely, év: Budapest, 1927
Lakcím, telefon: 1021 Budapest, Tárogató u. 36.
(115-6032)
Végzettség: Képzőművészeti Főiskola
Jelentősebb szakmai díjak: Munkácsy-díj

1. *Számok (terv)*
fénymásolat, 50x70 cm

GUBIS MIHÁLY

Születési hely, év: Békéscsaba, 1948
Lakcím, telefon: 5600 Békéscsaba, Irányi u. 4-6.
(66/447-643)
Jelentősebb szakmai díjak: „Az év legjobb plakátja” díja
(1991), 8. Tervező Grafikai Biennálé különdíja.

3. *Franck I. (plakátterv)*
szita, akril, 100x70 cm

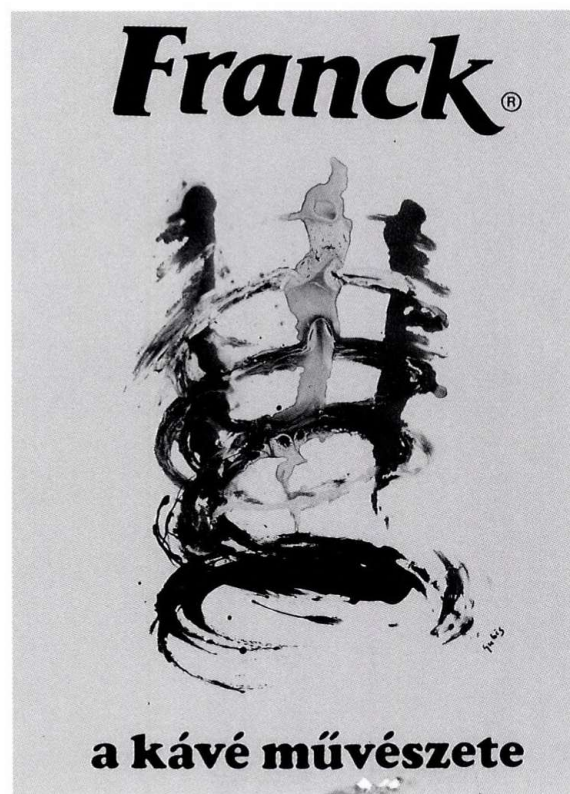
GYÁRFÁS GÁBOR

Születési hely, év: Budapest, 1946
Lakcím, telefon: 1053 Budapest, Városház u. 3-5.
Végzettség: Iparművészeti Főiskola
Jelentősebb szakmai díjak: „Az év legjobb plakátja” díja
(1985)

4. *Hó-Show (ismertetők) ofszet, 29,5x21 cm*
5. *Boat-Show (ismertetők) ofszet, 29,5x21 cm*

2.

3.

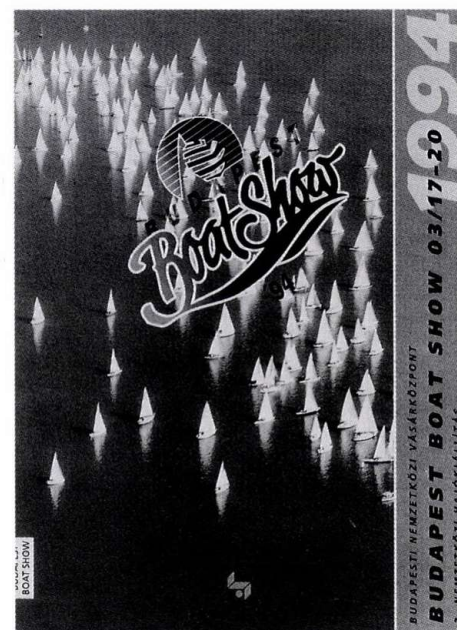
GALLYAS ZSÓFIA

Születési hely, év: Budapest, 1971
 Lakcím, telefon: 1092 Budapest, Ráday u. 11-13.
 Végzettség: Képzőművészeti főiskola hallgatója
 Jelentősebb szakmai díjak: „Honeywel” plakátpályázat I. díj, „Frank kávé” plakátpályázat II. díj, „Tetra Pak” plakátpályázat II. díj.

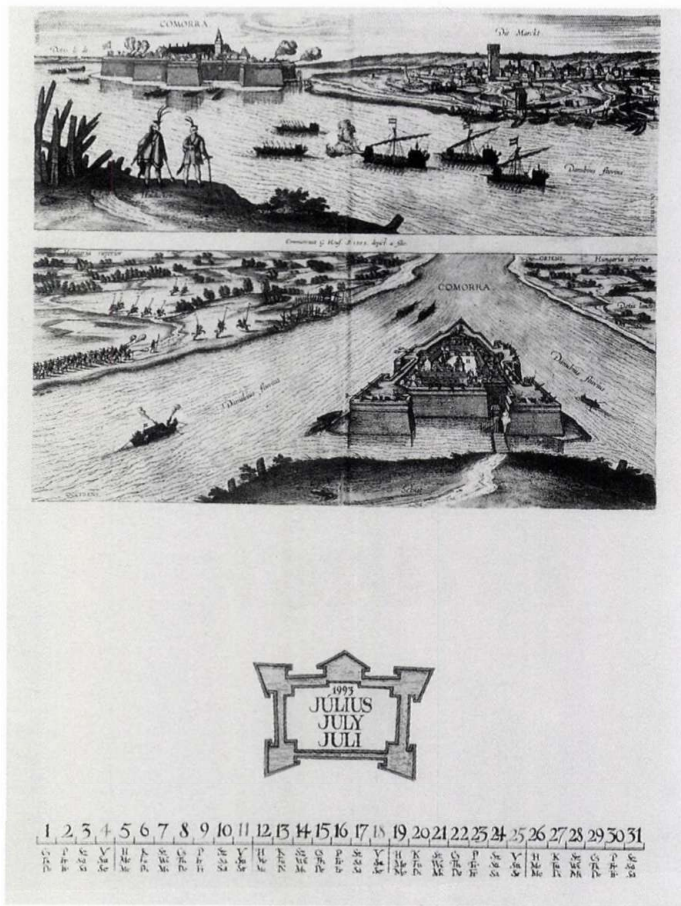
2. Pictogram a világkiállítás idejére, EXPO embléma

4.

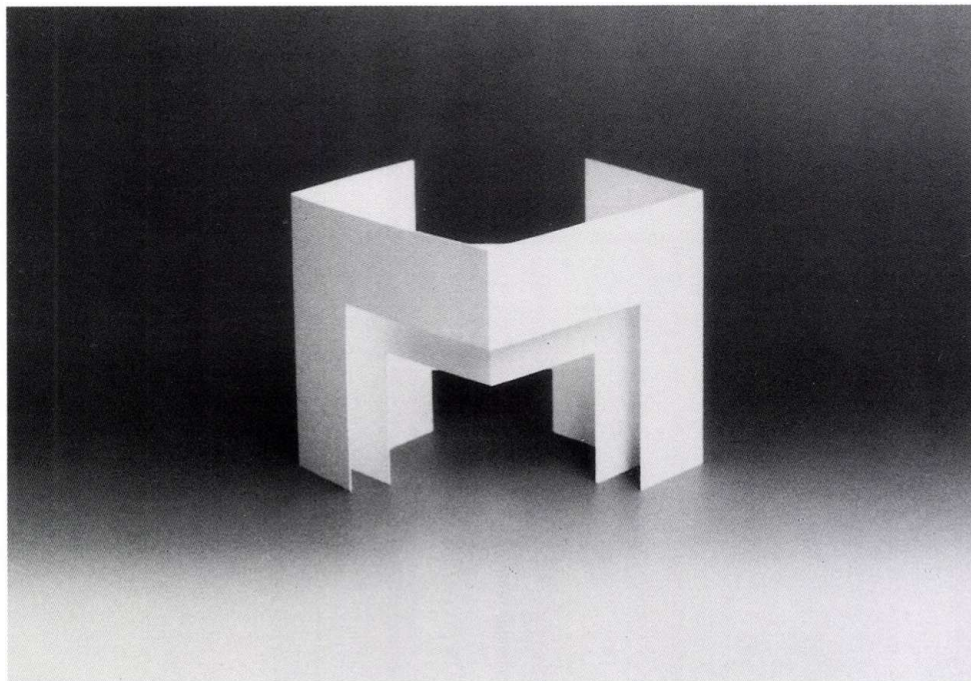
5.

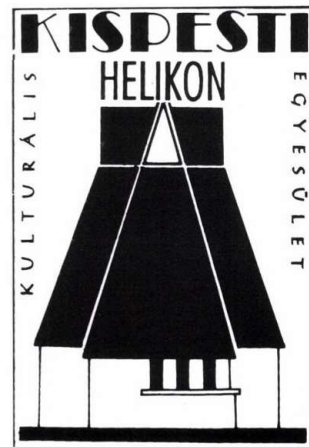
1.

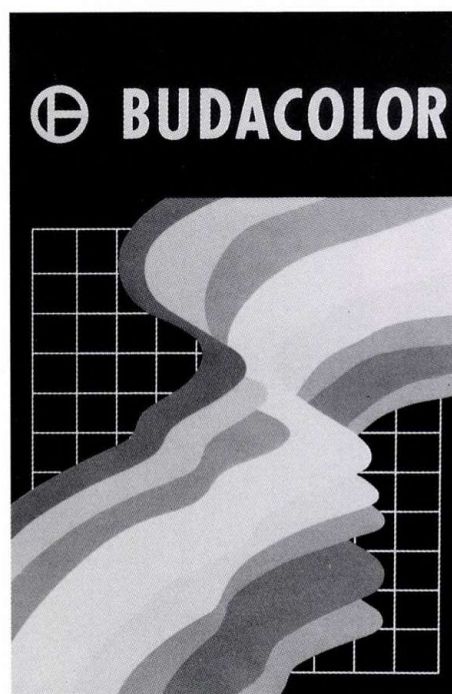
2.

3.

4.

5.

GYÚRÓ ISTVÁN

Születési hely, év: Orosháza, 1939
Lakcím, telefon: 1021 Budapest, Szerb Antal u. 11.
Végzettség: Képzőművészeti Főiskola

5. **BUDACOLOR (kiállítási grafika)**
vegyes technika, 50x70 cm

HERNÁDI PAULA

Születési hely, év: Budapest, 1947
Lakcím, telefon: 1192 Budapest, Kós Károly tér 1.
Végzettség: Képzőművészeti Főiskola

4. **Kispesti Helikon Kulturális Egyesület (emléktervek)**
szitanyomás, 25x25 cm

HOMOLYA DESING STÚDIÓ

2030 Érd, Thököly u. 10. (23/365-489)

HOMOLYA GÁBOR

Születési hely, év: Budapest, 1956
Lakcím, telefon: 2030 Érd, Thököly u. 10.

OLAJOS GYÖRGY

Lakcím, telefon: 1092 Budapest, Kinizsi u. 11.
(217-9097)
Végzettség: Képzőművészeti Főiskola

2. **Kolibri Színház (arculat)**
ofszet, változó méret

HOMOLYA GÁBOR

Születési hely, év: Budapest, 1956
Lakcím, telefon: 2030 Érd, Thököly u. 10. (23/365-489)
Végzettség: Képzőművészeti Főiskola
Jelentősebb szakmai díjak: Hungaroprint '89 különdíj

1. **Magyar várak (falnaptár)**
ofszet, 56x42 cm

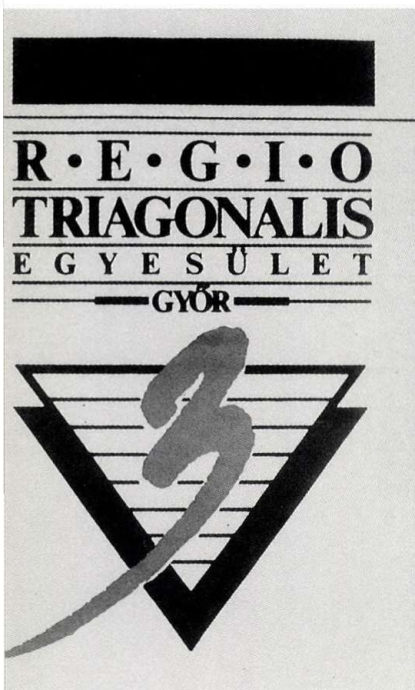
KAKASY ÉVA

Születési hely, év: Budapest, 1950
Lakcím, telefon: 1122 Budapest, Hajnóczy u. 24.
(156-2012)
Végzettség: Iparművészeti Főiskola

3. **Master House (plasztikus embléma)**
makett, 14x11 cm

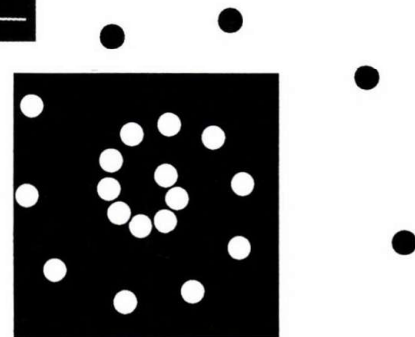
1.

2.

3.

4.

KAPUSI GÁBOR

Születési hely, év: Budapest, 1960
 Lakcím, telefon: 1118 Budapest, Iglói út 17. (186-9525)
 Végzettség: Iparművészeti Főiskola

5. **ENERGY Bt. (emléma) (tasak) DTP nyomat,**
21,5x21,5 cm
6. **Balatel Rt. (arculat)**
DTP nyomat, változó méret

5.

6.

KÁDÁR GERGELY

Születési hely, év: Budapest, 1971
Lakcím, telefon: 1065 Budapest, Nagymező u. 8.
Végzettség: Képzőművészeti Főiskola IV. éves hallgatója

4. **Pathológia Intézet (emléma)**
ofszet, 29,5x21 cm

KELEMEN BENŐ BENJAMIN

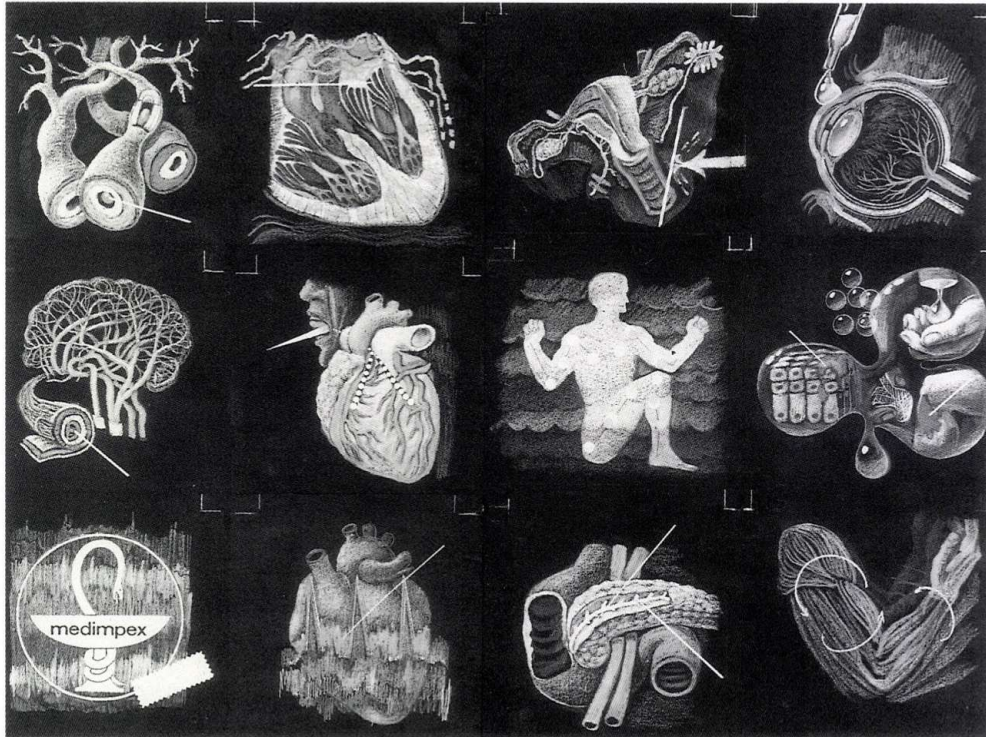
Születési hely, év: Mosonmagyaróvár, 1951
Lakcím, telefon: 9244 Újrónató, Petőfi u. 10.
(98/326-661)

1. **Mediawave' 93 (plakát) ofszet, 68x97 cm**
2. **Regio Triagonális Egyesület (emléma)**
szitanyomás, 29,5x21 cm

KERESZTES DÓRA

Születési hely, év: Budapest, 1953
Lakcím, telefon: 2092 Budakeszi, Felkeszi u. 2.
(176-6396)
Végzettség: Iparművészeti Főiskola
Jelentősebb szakmai díjak: „Szép Magyar Könyv” verseny díjai

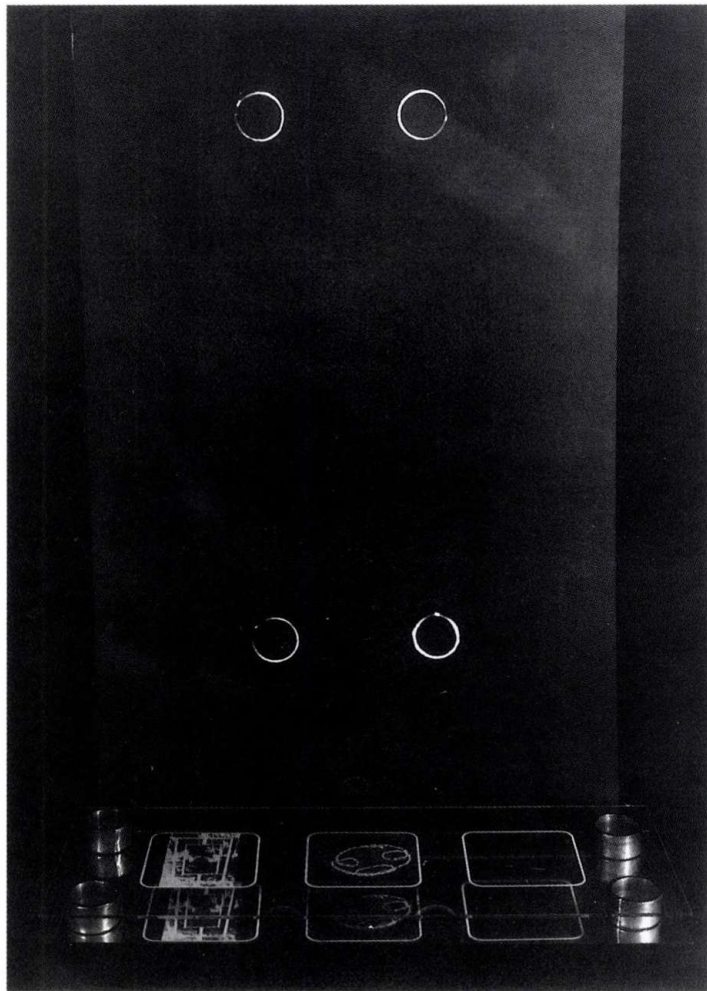
3. **Vigyorgó búbánat (plakát)**
ofszet, 70x100 cm

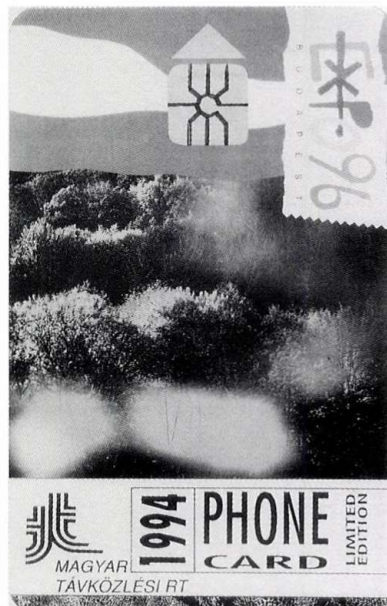
1.

2.

3.

4.

KISS ILONA

Születési hely, év: Budapest, 1955
 Lakcím, telefon: 1015 Budapest, Csalogány u. 40.
 Végzettség: Iparművészeti Főiskola
 Jelentősebb szakmai díjak: Miskolci Gyermekkönyv
 Kiállítás különdíja (1980), „Európa Tanács” nemzetközi
 plakátpályázat különdíj (1993).

2. **Jolly Joker (képeskönyv)**
 ofset, 70x100 cm

KOLOZSVÁRY GYÖRGY

Születési hely, év: Békéscsaba, 1919
 Lakcím, telefon: 1065 Budapest, Hajós u. 9.
 Végzettség: Iparművészeti Főiskola

1. **BULMEDICA (kiállítási grafika)**
 krétarajz, 120x80 cm

KOROKNAI ZSOLT

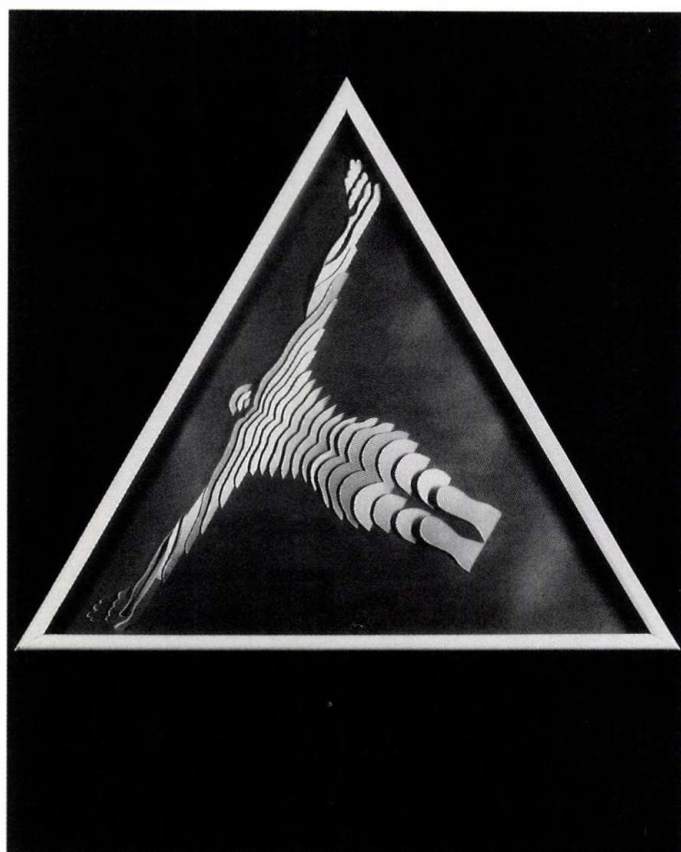
Születési hely, év: Budapest, 1961
 Lakcím, telefon: 1027 Budapest, Frankel L. u. 20.
 (136-9767)
 Végzettség: Képzőművészeti Főiskola
 Jelentősebb szakmai díjak: Hermann Lipótdíj

3. **Communication II. (installáció)**
 vegyes technika, 90x55, 60x22x4 cm

KOZÁK ATTILA

Születési hely, év: Budapest, 1949
 Lakcím, telefon: 2049 Diósd, Sashegyi út 17.
 Jelentősebb szakmai díjak: „Az év legjobb sajtóhírdetése”
 díjai (1977, 1979, 1980). Stúdió-díj 1984.

4. **Telefonkártya VI. (terv)**
 vegyes technika, 21,5x33,5 cm

1.

KÓBOR MÁTYÁS

Születési hely, év: Székesfehérvár, 1971
Lakcím, telefon: 8000 Székesfehérvár, Szt. István tér 5. 1/7.
Végzettség: Képzőművészeti Főiskola III. éves hallgatója
Jelentősebb szakmai díjak: „Tetra Pak” plakátpályázat I. díj

2. **Jel (plakátterv és részlet)**
vegyes technika, 100x70 cm

KULINYI ISTVÁN

Születési hely, év: Innsbruck, 1945
Lakcím, telefon: 1016 Budapest, Derék u. 14.
Végzettség: Iparművészeti Főiskola
Jelentősebb szakmai díjak: Munkácsy-díj, 1980-as
Olympia Plakátpályázat III. díja, Frecheni Grafikai
Biennálé különdíja (1980), VII. Békéscsabai Alkalmazott
Grafikai Biennálé különdíja.

1. **GLAXO (naptárterv)**
papírpasztika, 48x48 cm

LAMPERT JÁNOS

Születési hely, év: Kálmánca, 1939
Lakcím, telefon: 1212 Budapest, József A. u. 61.
(118-5067)
Végzettség: reklámgrafikus

4. **Ó- és Új-Szövetség (emlékterv)**
tus, 20x30 cm